

Posudek vedoucího dizertační práce

Název práce: *Vietnamese Political Power, Authority and Legitimacy in the Context of Emulation Movements*

Autorka: Mgr. Lada Homutová

Školitel: Radek Buben

Lada Homutová napsala originální a velmi aktuální práci, která je založena mj. na využití řady nikoli běžných a standardních kompetencí a která se v mnohém vymyká obvyklým dizertačním textům. Autorka určitě nešla pověstnou a hodně prošlapanou „cestou nejmenšího odporu“ a vyprodukovala – velmi samostatně – studii založenou na původním výzkumu, vlastních hypotézách a závěrech, jež by ještě před pár lety mohly být rozporovány (a asi bych je rozporoval i já).

Ne-běžnými a nadstandardními kompetencemi myslím zejména její aktivní znalost vietnamského jazyka. V době, kdy jsou více než často obhajovány práce teritoriálně/případově zaměřené, aniž by jejich autoři alespoň bazálně ovládali jazyky daných teritorií/zemí, je to určitě nadstandardní jev (tím nijak netvrdím, že znalost jazyka je dostatečnou podmínkou napsání dizertace o nějakém problému, přičemž mnohdy nemusí být ani nutnou...).

Autorka díky tomu mohla prostudovat velké množství stranických a jiných oficiálních textů a nabídnout tak vlastní vysvětlení na základě obecně neznámých pramenů a materiálů. Paralelně prováděla rozhovory přímo na místě, což v českém kontextu není vždy úplně obvyklé, i s ohledem na nestabilní a nejisté financování studijních cest. Současně L. Homutová překračuje „běžný obzor“ některých teritoriálních specialistů, když celou svou práci zasazuje do obecného teoretického rámce a do implicitní komparativní perspektivy. Jde tak opravdu o studii politologickou, nikoli „asiatologickou/vietnamistickou“.

Text je originální jak po teoretické stránce, tak – a to zejména – po stránce empirické a zasloužil by si tudíž bezesporu publikovat, nejlépe pak patrně v Austrálii. Práce by si však před jakýmkoli případným předáním nakladateli jistě ještě zasloužila důkladnou jazykovou korekturu.

Závěr práce je z hlediska perspektivy tolik let diskutované možné demokratizace Vietnamu (byť to není téma práce!), prováděné eventuálně shora, výrazně pesimistický a ukazuje, jak vysoce adaptabilní mohou být autoritářské režimy a jakými způsoby mohou dosáhnout legitimacy, zvláště v době, kdy úvahy o „vítězném tažení demokracie“ z mezinárodního prostředí prakticky zmizely a kdy se dá mluvit patrně o čemkoli jiném než o nějakém demokratickém *Zeitgeist*. Bude určitě zajímavé pak sledovat – a L. Homutová to naznačuje – jakou roli sehraje v další možné de/legitimizaci vietnamského režimu konflikt s Čínou.

Autorka pracovala po celou dobu více než autonomně a zajistila si naprostou většinu potřebných zdrojů a prostředků sama. Role školitele tak byla – zjevně ku prospěchu věci – nevelká. S ohledem na zkoumané teritorium ani jiná být nemohla a vstupy a rady se omezovaly na teoretické aspekty či případné historické/současné paralely. L. Homutová

kooperovala s významnými australskými experty a role konzultanta zde v mnohém nahrazovala roli školitele. Právě tato její schopnost napojit se na akademickou komunitu, v níž je studium Asie jedním z prioritních témat, ukazuje, nakolik Lada Homutová přistoupila k práci zodpovědně a nadšeně, zároveň i s jistými osobními investicemi a možnou životní nepohodou.

R. Buben